

- Komisija nije ispitala dovodi li sporna mjera potpore doista do dodjeljivanja prednosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a pogodovanim poduzetnicima. Međutim, postojanje te okolnosti bitna je pretpostavka državne potpore koju Komisija mora istražiti prije nego što utvrdi postojanje državne potpore, inače čini povredu obveze obrazlaganja prema članku 296. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a i obveze obrazlaganja prema članku 296. UFEU-a, s obzirom na to da je Komisija netočno ocijenila pitanje selektivnosti sporne mjere.
- Članak 185. stavak 2. točka (b) WIB-a 92 i sustav izuzeća viškova dobiti od oporezivanja na temelju te odredbe dostupni su svim poduzetnicima koji se nalaze u činjenično i pravno sličnoj situaciji i koji obavljaju gospodarske djelatnosti na koje se odnosi sporna mjera. Sporna mjera stoga nije predviđena samo za određene poduzetnike koji se mogu definirati prema posebnim obilježjima i zato nije selektivna u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
 - Podredno se ističe da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što je utvrdila da izuzeće viškova dobiti od oporezivanja nije dio referentnog sustava. Izuzeće viškova dobiti od oporezivanja na temelju sinergija i ekonomije razmjera uz primjenu načela „arm’s length” (načelo nepristrane transakcije) bitan je dio odredbi koje definiraju ukupni iznos oporezivog prihoda pa ga se ne može smatrati odstupanjem od referentnog sustava koje dovodi do selektivnosti.
 - Krajnje podredno se tvrdi da Komisija ne može dokazati da je Belgijski odbor za prethodna porezna rješenja pogrešno primijenio načelo „arm’s length” (načelo nepristrane transakcije) prilikom primjene članka 185. stavka 2. točke (b) WIB-a 92. Komisijina argumentacija nije dosljedna; iako su bitni elementi uzeti u obzir, oni su međusobno proturječni ili im nedostaje potrebna dosljednost.
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda načela pravne sigurnosti nalaganjem obveze povrata.
- Na temelju Komisijine ustaljene prakse odlučivanja, koja nije dovela u pitanje primjenu međunarodno prihvaćenog načela „arm’s length” (načelo nepristrane transakcije), bilo bi protivno načelu pravne sigurnosti kada bi se u ovom predmetu naložio povrat navodne potpore. Općenito, na temelju dosadašnje prakse odlučivanja i sudske prakse nije se moglo predvidjeti da je članak 185. stavak 2. točka (b) WIB-a 92 protivan članku 107. UFEU-a.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.).

Tužba podnesena 4. srpnja 2016. – Axel Springer protiv EUIPO-a – Stiftung Warentest (TestBild)

(Predmet T-359/16)

(2016/C 296/53)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Axel Springer SE (Berlin, Njemačka) (zastupnici: K. Hamacher i G. Müllejans, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Stiftung Warentest (Berlin, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „TestBild” – prijava za registraciju br. 4 555 579

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. svibnja 2016. u predmetu R 555/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-